

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de juny del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els M.I. Srs. Magistrats Vincent ANIÈRE i Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil A, S.A. va interposar demanda d'exequàtur, de data de registre 22-02-2018, per a obtenir el reconeixement de la sentència de l'Audiència Provincial de Barcelona de 5-11-2014, per la qual es condemna a B, S.L. a l'abonament d'un import de 33.286,49 euros, amb més els interessos legals des del 5-11-2014 i costes processals de primera instància.

En data de registre 26-03-2018, la representació processal de B, S.L. es va oposar a la demanda d'exequàtur amb fonament a que la competència pertanyia als tribunals andorrans i perquè no es compleix amb l'exigència de regularitat del procediment.

II.- En data 22-05-2018 ambdues parts van presentar un escrit, segons el qual comuniquen al tribunal que han assolit una transacció i que s'homologui per sentència la sentència objecte d'exequàtur.

Havent donat trasllat de l'escrit ans referit al Ministeri Fiscal, aquest darrer al·legà mitjançant escrit presentat el dia 05-06-2018 que no procedia homologar la transacció judicial aportada per les parts en aquest tràmit i en aquesta instància a fi de regular l'execució de la resolució quin exequàtur es pretén, havent les parts de formular el procediment adequat davant de la Batllia a fi de sol·licitar l'homologació de dita transacció.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La transacció constitueix un mode de finalització del procés, que es fonamenta en el principi dispositiu i que possibilita que les parts litigants assoleixin un acord respecte de l'objecte del procés.

Des d'aquesta òptica, la transacció només pot operar en aquells casos que les parts puguin disposar de l'objecte del procés.

II.- En el cas que ara ens ocupa, s'ha de posar en relleu que ens trobem en un procediment d'exequàtur, tramitat davant d'aquest Tribunal Superior i adreçat a l'obtenció del reconeixement d'una sentència estrangera per tal que aquella pugui ésser executada a Andorra.

La regulació del procediment d'exequàtur es conté als articles 47 a 51 de la Llei Transitòria de Procediments judicials. En aquesta regulació s'exigeix la intervenció del Ministeri Fiscal i l'article 49 LTPJ requereix que el Tribunal porti a terme un control sobre la concurrència dels següents requisits:

El procediment tindrà per objecte la verificació i el control que la sentència a executar compleixi cumulativament amb els requisits següents:

- . la competència de la jurisdicció que l'ha dictat.
- . la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció.
- . l'aplicació de la llei competent segons les regles nacionals de conflicte.
- . la conformitat a l'ordre públic nacional i internacional.
- . l'absència de tot frau a la llei nacional.

És a dir, el Ministeri Fiscal, que vetlla pel compliment de la legalitat, ha d'intervenir i mostrar o no el seu parer favorable o contrari a la concessió de l'exequàtur i el Tribunal Superior ha de comprovar que els tribunals que van dictar la resolució gaudien de competència, que el procediment seguit no contenia irregularitats que poguessin afectar als drets de defensa, que la llei aplicada era la competent i que es respecte l'ordre públic nacional i internacional i no es defrauda la llei andorrana.

En definitiva, aquests controls que s'estableixen evidencien que l'objecte del procés, consistent en la determinació del reconeixement d'una resolució estrangera està fora de l'àmbit dispositiu de les parts i, per tant, la transacció no pot operar.

I aquesta conclusió opera sense perjudici que la part que s'ha oposat a la demanda d'exequàtur pugui manifestar la seva conformitat amb aquesta, però el Tribunal ha de resoldre per sentència si concorren les exigències per a reconèixer la sentència estrangera a Andorra, sense que es pugui disposar per les parts d'aquest objecte. I és clar, tot tenint en compte que reconeguda la sentència de l'Audiència de Barcelona com a executiva a Andorra, les parts puguin després, per evitar un procediment d'execució, assolir la transacció que estimin oportuna, però no en aquest estadi processal.

III.- No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

NO HOMOLOGAR LA TRANSACCIÓ presentada per ambdues parts litigants en el present procediment d'exequàtur i ordenar la continuació d'aquest. No procedeix efectuar imposició de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, ho pronunciem, manem i signem.-